

Cykelmyggen på tur i musikterapien – på besøg hos Tidsskriftet Dansk Musikterapis redaktionsmedlemmer

Bente Østergaard Callesen, cand.phil. i musikterapi 1988, folkeskolelærer i perioden 2012-2016. Nu ansat som musikterapeut ved Marielund, Socialpsykiatrien, Kolding og Herluf Trolle Plejecenter, Odense. Kontakt: bcallesen62@gmail.com

Forspil

I september 2016 tog jeg på en 12 dages cykeltur gennem et musikterapeutisk landskab fra Haarby på Fyn til Gjør i Nordjylland. Jeg var stressramt og sygemeldt fra min stilling som skolelærer. Et arbejde, jeg havde haft i fire år, men ikke længere kunne holde til, og derfor var sygemeldt fra. Jeg følte, jeg havde givet alt, var brugt op, og at det var på høje tid, jeg tog mig meget bedre af mig selv. Jeg vidste, at jeg ikke ville være skolelærer mere, og jeg havde brug for at undersøge, om jeg kunne finde tilbage til mit gamle fag som musikterapeut igen.

Derfor pakkede jeg cykeltaskerne og kørte op gennem Jylland med stop hos musikterapeutkollegerne fra redaktionen for dette tidsskrift. Det skulle vise sig at blive en fantastisk givende dannelsesrejse i det musikterapeutiske landskab.

Hovedsats

Første stop var hos Trine Hestbæk, som arbejder i socialpsykiatrien på Marielund i Kolding. Jeg fulgte hende en hel fredag og deltog bl.a. i en morgensamling med fælles-

sang og en sangskrivergruppe, som var ved at få styr på omkvædet til en af deres nyeste sange, som skulle med på den kommende cd. Dagen sluttede med fredagscafe i fællesarealet, hvor alle er velkomne, uanset hvilken funktion eller plads de har på Marielund.

Her deltager nogle borgere fast, mens andre kommer af og til, og atter andre holder sig på afstand, men jeg ser og hører en stille nynnen og små rytmiske bevægelser.

Det første, som gjorde stort indtryk på mig på denne arbejdsplads var, at der var ro. Ro og tid til nærvær og samvær. Trines opmærksomhed, nærvær og evne til at skabe meningsfulde rammer og strukturer med plads til alle sprang mig også i øjnene. Jeg tænkte, at dette selvfølgelig er Trine, fordi hun er det dejlige menneske hun er, men det er også en musikterapeut, som bruger det helt særlige, hun har lært gennem sit fag; opmærksomhed, nærvær, anerkendelse, inddragelse, tydelighed, kant, omsorg og ærlighed. Det er væsentlige egenskaber, og de skulle vise sig at gå igen på min rejse videre op gennem Jylland i mødet med flere af slagsen.

Turens næste møde indeholdt en god lang samtale med Gitte Møller Them i Århus, som

nu studerer på Århus Universitet og desuden har timer som musikterapeut, primært med voksne med senhjerneskade. Vores samtale handlede i særlig grad om faglig identitet, om mangfoldigheden i vores faggruppe og om at være tro mod sig selv, bruge det, vi hver især kan og er gode til, og turde at stå ved det.

Cecilie Wendel-Hansen havde første arbejdsdag i Specialbørnehaven Skovbrynet i Århus, så en aftale med hende blev ikke mulig på denne cykeltur, men alligevel repræsenterer hun endnu et fagområde i det musikterapeutiske landskab.

I Langå besøgte jeg Hilde Skrudland og fik læst, snakket og hørt om hendes arbejde både på Hospice Djursland og i IKH (Institution for kommunikation og handicap, Århus), hvor de tager sig af børn og unge og deres familier. Æstetik og skønhed både ude og inde i hjemmet hos Hilde og en dag alene i huset med god tid til eftertanke, fordøjelse og selvomsorg. Derefter de bedste samtaler om bl.a. vigtigheden af gode rammer og vilkår for at kunne fungere og levere som musikterapeut, om intuition, billeddannelse og nærvær i den musikterapeutiske relation, og hvordan de kan bruges som rettesnor i forståelse for og kontakt med et andet menneske.

Så gik turen videre nordpå igen. På Neurocenter Østerskoven i Hobro var jeg sammen med Ulla Setterberg og fik lov at overvære hendes sessioner en dag. Tre individuelle sessioner med tre meget forskellige mennesker og forskellige tilgange og strukturer i arbejdet. Alligevel med samme nærvær og opmærksomhed på små udtryk og detaljer i samværet, som jeg ser som en af kernerne i den musikterapeutiske relation. Vi havde desuden nogle givende og lærerige samtaler

om neuropsykologi og arbejdet med mennesker med hjerneskader og meget andet.

Næste stop var hos Charlotte Dammeyer i Aalborg, og her var det arbejdet i hospitalspsykiatrien, et oplæg til en konference og en GIM-session til mig, som fyldte det faglige samvær. Et møde, hvor musikken stod frem som det grundlæggende og bærende – både i vores arbejde og i formidlingen af dette, men også den umiddelbare glæde ved musik samt vores konkrete musikalitet som musikterapeuter. Desuden blev min egen GIM-session

med Charlotte som terapeut/guide en helt speciel og særlig rejse på min tur.

Sidste faglige stop på turen var hos Ulla Holck, som jeg fulgte en dag på Aalborg Universitet, hvor hun underviser og forsker. Her fik jeg en rundvisning i Musikkens Hus og de nye rammer, musikterapistudiet er flyttet ind i, og jeg fik lov at komme med ind i tankerne omkring og forberedelserne til Ullas igangværende forskningsprojekt. Dette blev som i et kort glimt at være tilbage til tiden, da Ulla skrev sin ph.d., og jeg fulgte med på sidelinjen. Om eftermiddagen var der flot reception med præsentation af Hanne Mette Ridder og Brynjulf Stiges nye bog "Musikkterapi og Eldrehelse" med forelæsninger, taler og musikindslag, og Musikkens Hus blev erklæret Demensvenlig Institution som den første i landet. Her blev der anledning til at tale med flere musikterapeuter, både gamle kendinge, nyuddannede og studerende.

Afslutningen på turen var en skøn weekend i Gjørløse hos Ulla Holck, som jeg læste musikterapi sammen med fra '83-'88, og altså den musikterapeut, jeg har kendt i længst tid og delt mange, mange ting med. Givende gode samtaler om livet, venskabet, faget og lysten som drivkraft. Krydret med et besøg på Svinkløv Badehotel – fjorten dage før det brændte ned.

Den tolvte dag satte jeg mig på cyklen i Gjørløse tidligt om morgenen, vinkede farvel til familien Holck og rullede ned gennem Jylland via Viborg, til jeg efter ca. 140 km blev hentet af min mand tæt på Nr. Snede og kørte i bil det sidste stykke hjem til Haarby igen. Da havde jeg tilbagelagt ca. 450 km på cykel; haft seks stop hos fantastiske musikterapeuter som bød mig indenfor i både arbejdsliv og privatliv; jeg havde haft lange ture alene med

mig selv på min cykel i smuk natur på solrige septemberdage, og jeg havde fået kontakt med mine egne muligheder for igen at finde ind til min musikterapifaglige identitet. Stærk, beriget og stadig sårbar, men langt mere afklaret.

Efterspil

Oplevelserne og erfaringerne fra denne tur fik stor betydning for mig i de efterfølgende måneder. Min faglige identitet som musikterapeut voksede stille og roligt. Jeg havde mødt musikterapeuter, som arbejdede med vidt forskellige klientgrupper og metodiske tilgange og som alligevel havde det helt særlige tilfælde, at de mødte andre mennesker med nysgerrighed og opmærksomhed og indgik i den musikterapeutiske relation med nærvær, anerkendelse, inddragelse, tydelighed, kant, omsorg og ærlighed. Et halvt år senere, i marts/april, fik jeg mulighed for i seks uger at vikariere for Trine to dage om ugen på Marielund og fik mulighed for at prøve mig selv af som musikterapeut i en fastforankret stilling. Det gav mig mod og tro på mine muligheder og ønsker for fremtiden samt en langt større sikkerhed på, hvad jeg kunne og ville.

Nu et år senere har jeg en deltidsstilling på Marielund i Kolding dækket af midler fra kommunens social og sundhedsudvalg, jeg har en deltidsstilling på Herluf Trolle Plejecenter i Odense, og jeg har startet eget firma igen.

Cykelturen blev en vigtig milepæl for mig, og jeg sætter mig gerne på cyklen igen.